

شیوه های آموزش تفکر انتقادی و خلاق و ترویج آن در رشته های علوم انسانی

شهلا ابراهیمی^۱

چکیده

امروزه آموزش اصول صحیح فکری در نظام آموزش عالی کشور را باید به عنوان یک ضرورت مهم در نظر گرفت. آموزش دو شیوه اندیشیدن، یعنی تفکر خلاق و تفکر انتقادی در سیستم آموزشی رشته های علوم انسانی به عنوان یک نیاز احساس می شود. آموزش تفکر انتقادی یا تردید سالم که ویژگی آن تیزبینی دقیق، اصلاح و دوباره سازی مسائل است و در نظریه «رابرت کارپلوس» مطرح شده که با تجزیه و تحلیل چارچوب های مسئله و نقادی کامل آنها از طریق تمرین مسائل وایجاد انگیزه در دانشجویان برای انجام تحقیقات خارج از کلاس درس قابل اجرا می باشد. آموزش تفکر خلاق نیز که با انعطاف پذیری و نوآوری روند حل مسائل رأسان می سازد، در نظریه «رابرت استرانبرگ» بیان شده و در آن گستاخ باورهای علمی کهن، بارویکردی تازه بهایده های نو و امکان ایجاد تبادل اطلاعات بین اندیشه های بکر و محیط سنتی، نیاز به آگاهی از پیشینه افرادی که در صدد بسط و توسعه علوم انسانی اند، حائز اهمیت می دانند. در این مقاله به دو روش دیگر آموزش

۱. کارشناس علوم تربیتی

۴۴۲ راهبردهایی برای ارتقاء علوم انسانی در کشور

اندیشیدن اشاره گردیده است. شیوه آموزش تفکر افقی «ادوارد دوبونو» که به استفاده بهینه از استعدادهای فرد را برای پرورش خلاقیت توجه می‌کند. روش ذهن انگیزی نیز با ایجاد یک فضای باز بحث و گفتگو زمینه رشد اندیشه‌های نقاد را در دانشجویان علوم انسانی که بیشتر مباحثت درس آنان تحلیلی بوده، مفید می‌باشد. آشنایی با شیوه‌ی اندیشیدن متفکران و بزرگان عرصه علم، دانش و هنر به عنوان الگوهایی از توسعه و تعالی می‌تواند برای بسیاری از دانشجویان علوم انسانی در جهت تقویت اندیشه‌های آنان مؤثر باشد که در این مقاله الگویی از دو محقق «گریندر و بندلر» در روشی به نام «برنامه ریزی عصبی – کلامی» یا (انال پی) بیان شده که نوعی مدلسازی رفتاری از طریق کشفیات علمی دیگران است و برای تقویت اندیشه روش آموزشی مفید^۱ می‌باشد.

کلید واژه‌ها: تفکر، تفکر انتقادی، تفکر خلاق، خلاقیت، تفکر هدایت شده، آموزش اکتشافی، مطالعه‌آفریننده، انتقاد، شیوه تفکر افقی، روش ذهن انگیزی.

1. NEURO- LINGUSTIC- PROGRAMING (NLP)